

Det fremgår af folkeskolelovens § 32, at ethvert barn, der bor her i landet, er undervisningspligtigt efter reglerne i §§ 33-35, medmindre det omfattes af bestemmelser om undervisningspligt i anden lovgivning. Ifølge folkeskolelovens § 33, stk. 1, medfører undervisningspligten »*pligt til at deltage i folkeskolens undervisning eller i en undervisning, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen.*«

Undervisningspligten indebærer blandt andet, at anmodning om fravær, der ikke er begrundet i sygdom, skal godkendes af skolen. I modsat fald er der tale om ulovligt fravær.

Ifølge folkeskolelovens § 35 skal forældremyndighedens indehaver eller den, der faktisk sørger for barnet, medvirke til, at barnet opfylder undervisningspligten, og den pågældende må ikke lægge hindringer i vejen herfor.

Det er skolens leder, som påser, at eleverne deltager i undervisningen. Hvis en elev er udeblevet fra undervisningen, skal forældrene personligt eller skriftligt oplyse skolen om grunden hertil. Hvis udeblivelsen skyldes sygdom af mere end 2 ugers varighed, kan skolen forlange lægeattest, jf. folkeskolelovens § 39.

I § 39 i folkeskoleloven fra 1975 (lov nr. 313 af 26. juni 1975) var der fastsat retningslinjer til imødegåelse af elevers forsømmelser.

Der fremgik blandt andet af § 39, stk. 3 og 4, at skolens leder skulle underrette skolenævnet forud for hvert møde om alle udeblivelser, der ikke skyldtes sygdom eller anden gyldig grund. Hvis en elev udeblev uden gyldig grund, kunne skolenævnet anmode forældrene om personligt eller skriftligt at give nærmere forklaring om grunden til udeblivelsen, pålægge skolen at søge nærmere kontakt med forældrene, pålægge skolen at indstille eleven til skolepsykologisk undersøgelse, henstille til forældrene at søge bistand hos familievejledningen eller andre institutioner eller indberette sagen til det sociale udvalg.

§ 39, stk. 3-5, blev ophævet ved en lovændring i 1989 (lov nr. 348 af 24. maj 1989). Det blev i lovbetragtningerne anført, at »*retningslinier for imødegåelse af forsømmelser kan vedtages af kommunalbestyrelsen efter udtalelser fra skolebestyrelserne. Et grundlag for disse retningslinier kan være de eksisterende anvisninger i § 39, stk. 4 og 5, og bør som princip indebære en inddragelse af forældrene i så vidtstrækning som muligt.*«

Folkeskolelovgivningen indeholder i dag ingen nærmere regler om, på hvilken måde en kommune eller en skole kan reagere over for forældrene i de tilfælde, hvor de på trods af henstillinger herom ikke medvirker til, at barnet opfylder undervisningspligten. Der

er dog udsendt en vejledning om forholdsregler i tilfælde af ulovlige skoleforsømmelser på grund af børns ophold i udlandet, jf. Undervisningsministeriets vejledning af 3. oktober 1994.

Først når situationen er blevet så alvorlig, at skolen skønner, at barnet har behov for særlig støtte, har skolen pligt til at kontakte de sociale myndigheder i henhold til Socialministeriets bekendtgørelse nr. 1092 af 8. december 2000 om underretningspligt over for kommunen efter lov om social service.

Med forslaget får undervisningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om registrering af elevers fravær fra undervisningen samt regler for, hvordan der skal reageres på fravær. Formålet er at sikre, at alle elever får det maksimale faglige og sociale udbytte af undervisningen.

En bekendtgørelse om elevers deltagelse i undervisningen vil blandt andet komme til at indeholde følgende elementer.

Der fastsættes regler om iværksættelse af ensartet registrering af elevers fravær på landets skoler. Registreringen vil kunne danne basis for, at skolerne og de kommunale skolemyndigheder kan følge udviklingen nøje og sikre opmærksomhed om fraværet. Det er skolen, som har det daglige ansvar for at kontrollere, at eleverne møder op og deltager i undervisningen. Det påhviler også skolen at sikre sig, at forældrene er orienteret om elevens fravær.

Det er ikke hensigten med registreringen, at den skal danne basis for en central registrering af fravær, men registreringen skal bidrage til, at kommunalbestyrelsen får et bedre grundlag for at varetage sin tilsynspligt i henhold til folkeskolelovens § 40, stk. 1.

Der fastsættes desuden regler om, hvordan der reageres på fravær dels på grund af sygdom, dels andet fravær.

I tilfælde af fravær på grund af sygdom af længere varighed skal skolen sørge for, at der iværksættes sygeunderundervisning efter de gældende regler. Der kan også være tale om, at der efter elevens genoptagelse af normal skolegang skal iværksættes supplerende undervisning eller anden faglig støtte i henhold til reglerne i folkeskolelovens § 5, stk. 6. På denne måde sikres det, at der bliver iværksat de nødvendige foranstaltninger, således at eleven kan følge undervisningen.

Bekendtgørelsen vil endvidere komme til at indeholde regler om reaktionen ved bekymrende fravær, hvor fraværet ikke skyldes sygdom. Reglerne skal sikre en dialog om en tidlig indsats for imødegåelse af fravær.